

Katastrofval för skattehöjarna

Så har inte bara valet utan också nästan hela hösten passerat. I skrivande stund finns ingen ny regering, och förhoppningarna om en parlamentariskt stark och reforminriktad regering känns nästan lika avlägsen som sommarens värme.

Jag förstår att regeringsbildandet, i ett läge där inget på förhand presenterat regeringsalternativ har egen majoritet, är besvärligt. Det är knappast osannolikt att vi under mandatperioden riskerar att se flera olika regeringar och kanske till och med extraval. Men en sak är glasklar: svenska folket har tydligt röstat för sänkta skatter.

Förvisso har Vänsterpartiet utsett sig som segrare. Socialdemokraterna anser att Moderaterna förlorat mer än S och Miljöpartiet ser det som en framgång att ens vara kvar i riksdagen. Men det döljer ändå inte det faktum att de skattehöjande partierna gjorde ett katastrofval.

Vänsterpartiets framgång – 2,2 procentenheter bättre än valet 2014 – kompenseras med råge av att Miljöpartiet och Socialdemokraterna backat mer än dubbelt så mycket – sammantaget 5,2 procentenheter. Lägg därtill att Feministiskt initiativ, som inte kan kategoriseras som annat än ett tydligt vänsterparti, gick från dryga tre procent förra valet till nära nog noll i detta.

Det krävs i det närmaste orwellsk språklig kreativitet för att tolka valresultatet som ett starkt förtroende för regeringen Löfven eller vänsterpolitik över huvud taget. Däremot visar valresultatet med all önskvärd tydlighet att närmare 60 procent av svenska folket vill ha sänkta, inte höjda, skatter.

STEFAN LÖFVEN DEKLARERADE TIDIGT att valet var en folkomröstning om välfärden. Det är tydligt att idén om att välfärden förbättras genom höjda skatter och genom att förbjuda privata företag i ett segment av ekonomin inte vunnit folkets gillande. Detta – med all respekt för att det som sagt inte är en barnlek att bilda en regering – måste avspeglas i den politik som förs denna mandatperiod.

60 procent av svenska folket vill ha sänkta, inte höjda, skatter.

Det finns flera viktiga frågor att sätta press på kommande regeringar om. En av dessa är att se till att skatten på pension – en fråga som Skattebetalarna drivit hårt – nu sänks som utlovat av samtliga riksdagspartier. Men det räcker inte med det. Som vi tidigare påtalat krävs fler insatser för att säkra framtidens pensioner. Den viktigaste är att Sverige har en politik för jobb och företagande så att vi får igång tillväxten. Annars kommer framtidens pensioner, som ju är helt beroende av en stark tillväxt, att krympa. Detta kommer Skattebetalarna att driva framöver.

ETT ANNAT PROBLEM som är viktigt att adressera är flyttskatterna, ett ämne vi lyfter i detta nummer. Det är lätt att glädjas åt att vi lyckades bli av med den statliga fastighetsskatten för drygt tio år sedan, men nu behöver flyttskatterna sänkas så att flyttkedjorna börjar fungera.

Lite längre fram i detta nummer, under vinjetten Skattesnack, träffar jag Nordeas chefekonom Annika Winsth för ett samtal om skatter, tillväxt och Sveriges utmaningar. Vi gör också en större granskning av svensk klimatpolitik, ett viktigt politikområde som borde diskuteras mer seriöst. Om Sverige ska vara ett föredöme kan inte symbolpolitik, slagord och snabba fixar vara vägen framåt. Vi behöver en politik där resultatet – inte intentionen – är vad som mäts. Detta är ett ämne som vi säkert kommer att få anledning att återkomma till även framöver.

TILL SIST VILL JAG TIPS om bidragen till Årets värsta slöseri. Det är lätt att dra på smilbanden när man läser om stolligheterna som våra skattepengar bekostar. Men undertonen är allvarlig. Den nonchalans med vilken skattepengar hanteras är bedräglig. Detta måste fler uppmärksammas på. Glöm därför inte att rösta på just din favorit!

Christian Ekström E-post: Christian.Ekstrom@skattebetalarna.se

I topp

Tydligt mandat för skattesänkningar efter valet.

På gång

Ny regering?

I botten

Sverige behöver reformer, inte lästa politiska positioner.